ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 30ής Μαρτίου 2023*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ – Διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων – Άρθρο 34, παράγραφος 2 – Εισαγωγικό έγγραφο της δίκης στο κράτος προέλευσης – Νομότυπη κοινοποίηση διαταγής πληρωμής συνοδευόμενη από μη νομότυπη επίδοση δικογράφου αγωγής ελβετικού δικαίου για την είσπραξη απαιτήσεως»

Στην υπόθεση C-343/22,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία), με απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Μαΐου 2022, στο πλαίσιο της δίκης

PT

κατά

VB,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Safjan (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, N. Jääskinen και M. Gavalec, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller, M. Hellmann και U. Kühne,

– η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Kähr και L. Lanzrein,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την B. Ernst και τον S. Noë,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπεγράφη στις 30 Οκτωβρίου 2007 και η σύναψη της οποίας εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2009/430/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008 (ΕΕ 2009, L 147, σ. 1, στο εξής: Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του PT και του VB σχετικά με την κήρυξη εκτελεστής στη Γερμανία απόφασης εκδοθείσας από ελβετικό δικαστήριο.

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965

3 Το άρθρο 5 της Σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, για την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές η εμπορικές υποθέσεις, προβλέπει τα εξής:

«Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει ή προκαλεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης:

α) είτε σύμφωνα με τους οριζόμενους από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση τύπους για την επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων που συντάσσονται στη χώρα αυτή και που προορίζονται για πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφός της·

β) είτε σύμφωνα με τον ειδικό τύπο που ζητεί ο αιτών, με την προϋπόθεση να μην είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Εκτός από την περίπτωση του στοιχείου β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, η πράξη μπορεί πάντοτε να επιδίδεται στον παραλήπτη που τη δέχεται εκούσια.

Εάν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει τη σύνταξη ή τη μετάφραση της πράξης σε μια από τις επίσημες γλώσσες της χώρας της.

Το μέρος της αίτησης που είναι σύμφωνο με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση και που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία της πράξης, διαβιβάζεται στον παραλήπτη.»

Η Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ

4 Η Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, το Βασίλειο της Δανίας, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας, το Βασίλειο της Νορβηγίας και την Ελβετική Συνομοσπονδία.

5 Κατά το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης αυτής:

«Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

[…]

2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει [ένδικο μέσο] κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει·».

6 Το άρθρο 38, παράγραφος 1, της εν λόγω Σύμβασης προβλέπει τα ακόλουθα:

«Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος εκτελούνται σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.»

7 Κατά το άρθρο 53 της ίδιας Σύμβασης:

«1. Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει να προσκομίσει αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.

2. Ο διάδικος που ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει επίσης να προσκομίσει τη βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 54, με την επιφύλαξη του άρθρου 55.»

8 Το άρθρο 54 της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ προβλέπει τα εξής:

«Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο εκδόθηκε απόφαση εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα εντύπου που επισυνάπτεται στο παράρτημα V της παρούσας σύμβασης.»

9 Το άρθρο ΙΙΙ, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου 1 για ορισμένα ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, διαδικασίας και εκτέλεσης της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ ορίζει τα εξής:

«Η Ελβετία επιφυλάσσεται του δικαιώματος να δηλώσει κατά την επικύρωση ότι δεν θα εφαρμόζει το ακόλουθο τμήμα της διάταξης του άρθρου 34 παράγραφος 2:

“εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει [ένδικο μέσο]κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει”.

Εάν η Ελβετία προβεί σε μια τέτοια δήλωση, τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν την ίδια επιφύλαξη σε σχέση με αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια της Ελβετίας.»

10 Σύμφωνα με την επιφύλαξη αυτή, η Ελβετική Συνομοσπονδία δήλωσε ότι δεν θα εφαρμόσει το σχετικό τμήμα του άρθρου 34, παράγραφος 2 της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ.

Το ελβετικό δίκαιο

11 Το άρθρο 38, παράγραφος 2, του ομοσπονδιακού νόμου περί διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης οφειλών και περί πτώχευσης, της 11ης Απριλίου 1889, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης (RS 281.1, στο εξής: LP), ορίζει τα εξής:

«Η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης οφειλής αρχίζει με την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής. Συνεχίζεται μέσω επιβολής κατάσχεσης, εκποίησης του πράγματος επί του οποίου έχει συσταθεί εμπράγματη ασφάλεια ή στο πλαίσιο πτωχευτικής διαδικασίας.»

12 Το άρθρο 67, παράγραφος 1, του νόμου αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«Η αίτηση κίνησης της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης υποβάλλεται εγγράφως ή προφορικώς στην αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία. Περιλαμβάνει:

1. το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του δανειστή και, εάν συντρέχει περίπτωση, του πληρεξουσίου του, καθώς και διεύθυνση αντικλήτου στην Ελβετία, σε περίπτωση που ο δανειστής διαμένει στο εξωτερικό. Ελλείψει ειδικής μνείας, ως αντίκλητος ορίζεται η αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία·

2. το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του οφειλέτη και, εάν συντρέχει περίπτωση, του νόμιμου εκπροσώπου του· σε περίπτωση που η αίτηση κίνησης της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης αφορά κληρονομία πρέπει να προσδιορίζονται οι κληρονόμοι προς τους οποίους πρέπει να γίνει η κοινοποίηση·

3. το ποσό της απαίτησης ή το ποσό για το οποίο ζητείται παροχή ασφάλειας, εκφρασμένο σε νόμιμο ελβετικό μέσο πληρωμής· εάν η απαίτηση είναι τοκοφόρος, το επιτόκιο και την ημερομηνία από την οποία οφείλονται τόκοι·

4. τον τίτλο και την ημερομηνία του· ελλείψει τίτλου, την αιτία της απαίτησης.»

13 Το άρθρο 69 του εν λόγω νόμου προβλέπει τα εξής:

«1 Άμα τη παραλαβή της αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης, η αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία συντάσσει τη διαταγή πληρωμής.

2 Η εν λόγω πράξη περιλαμβάνει:

1. τα στοιχεία που απαιτούνται για την κίνηση της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης·

2. την εντολή πληρωμής, εντός είκοσι ημερών, του ποσού της οφειλής και των εξόδων ή, σε περίπτωση που η διαδικασία αποσκοπεί στην παροχή ασφάλειας, την εντολή παροχής τέτοιας ασφάλειας εντός της ως άνω προθεσμίας·

3. γνωστοποίηση περί του ότι ο οφειλέτης πρέπει να ασκήσει ανακοπή εντός δέκα ημερών από την κοινοποίηση, εάν προτίθεται να αμφισβητήσει το σύνολο ή μέρος της οφειλής ή το δικαίωμα του δανειστή να κινήσει διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης·

4. προειδοποίηση ότι, αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί προς τη διαταγή πληρωμής ή δεν ασκήσει ανακοπή, θα συνεχιστεί η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης.»

14 Κατά το άρθρο 71, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου:

«Κατόπιν παραλαβής της αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης, η διαταγή πληρωμής κοινοποιείται στον οφειλέτη.»

15 Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του LP ορίζει τα εξής:

«Ο καθού η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης οφειλέτης που προτίθεται να ασκήσει ανακοπή οφείλει να το δηλώσει αμέσως, προφορικώς ή εγγράφως, στο πρόσωπο το οποίο του κοινοποιεί τη διαταγή πληρωμής ή, εντός δέκα ημερών από την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής, στην αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία.»

16 Κατά το άρθρο 78, παράγραφος 1, του νόμου αυτού, η ανακοπή αναστέλλει τη διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης.

17 Το άρθρο 79 του εν λόγω νόμου προβλέπει τα εξής:

«Σε περίπτωση που ασκηθεί ανακοπή στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης, ο δανειστής που ζήτησε την κίνηση της διαδικασίας ασκεί τα μέσα που του παρέχει η πολιτική ή διοικητική δικονομία για την αναγνώριση του δικαιώματός του. Μπορεί να ζητήσει τη συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης μόνο βάσει εκτελεστής απόφασης με την οποία απορρίπτεται ρητώς η ανακοπή.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

18 Στις 19 Ιανουαρίου 2013, κατόπιν αιτήματος του VB, η αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία της Γενεύης (Ελβετία) κοινοποίησε στον PT, κάτοικο Γερμανίας, διαταγή πληρωμής για οφειλόμενα μισθώματα. Στις 28 Ιανουαρίου 2013, ο PT άσκησε ανακοπή κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 74 του LP.

19 Ο VB άσκησε αγωγή κατά του PT ενώπιον του tribunal des baux et loters du canton de Genève (δικαστηρίου μισθωτικών διαφορών του καντονίου της Γενεύης, Ελβετία), χωρίς να ζητήσει να αρθούν τα αποτελέσματα της ασκηθείσας ανακοπής. Το δικαστήριο αυτό επιχείρησε να επιδώσει την αγωγή, συνταχθείσα στη γαλλική γλώσσα, στην κατοικία του PT στη Γερμανία. Ο PT, ο οποίος δεν γνωρίζει τη γαλλική γλώσσα, αρνήθηκε την επίδοση αυτή ελλείψει μετάφρασης του δικογράφου της αγωγής στη γερμανική γλώσσα. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο PT δεν έλαβε καμία άλλη πληροφορία κατά τη συνέχιση της διαδικασίας. Με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2014, η οποία κοινοποιήθηκε διά δημοσίευσης, το tribunal des baux et loters du canton de Genève (δικαστήριο μισθωτικών διαφορών του καντονίου της Γενεύης) υποχρέωσε τον PT να καταβάλει ποσό συνολικού ύψους 4 120,70 ελβετικών φράγκων (CHF) (περίπου 4 090 ευρώ), πλέον τόκων. Με την απόφαση αυτή δεν απορρίφθηκε η ανακοπή που είχε ασκηθεί κατά της διαταγής πληρωμής.

20 Ο VB άσκησε ενώπιον του Landgericht (πρωτοδικείου, Γερμανία) αίτηση προκειμένου να κηρυχθεί εκτελεστή στη Γερμανία η απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2014, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 1, και το άρθρο 53 της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ. Προσκόμισε προς τούτο νομίμως επικυρωμένα και μεταφρασμένα αντίγραφα της εν λόγω απόφασης και της

βεβαίωσης του άρθρου 54 της εν λόγω Σύμβασης. Το Landgericht δέχθηκε την ως άνω αίτηση, ο δε PT άσκησε έφεση κατά της πρωτόδικης απόφασης ενώπιον του Oberlandesgericht (εφετείου, Γερμανία).

21 Το δικαστήριο αυτό απέρριψε την έφεση, κρίνοντας ότι το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ δεν εμποδίζει την αναγνώριση της απόφασης της 30ής Ιανουαρίου 2014. Κατά το Oberlandesgericht, ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να θεωρηθεί η νομοτύπως επιδοθείσα στον εναγόμενο, στις 19 Ιανουαρίου 2013, διαταγή πληρωμής.

22 Ο PT άσκησε αναίρεση κατά της εφετειακής απόφασης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

23 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ναι μεν η διαταγή πληρωμής κοινοποιήθηκε νομοτύπως, αλλά η επίδοση του δικογράφου της αγωγής δεν πληρούσε τους όρους του άρθρου 5, παράγραφος 1, της Σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, για την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές η εμπορικές υποθέσεις, λόγω της έλλειψης μετάφρασης του εγγράφου αυτού στη γερμανική γλώσσα. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, ελλείψει της μετάφρασης αυτής, η επίδοση δεν παρείχε στον PT τη δυνατότητα να αμυνθεί.

24 Δεδομένου ότι την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής ακολούθησε παράτυπη επίδοση του δικογράφου της αγωγής, πρέπει, κατά το αιτούν δικαστήριο, να προσδιοριστεί ποιο από τα έγγραφα αυτά πρέπει να θεωρηθεί ως το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ την έννοια ότι το δικόγραφο της αφορώσας την απαίτηση αγωγής, η οποία ασκείται μετά από προηγηθείσα έκδοση ελβετικής διαταγής πληρωμής και με την οποία δεν ζητείται η απόρριψη της ανακοπής που ασκήθηκε κατά της διαταγής πληρωμής, αποτελεί το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

26 Με το μόνο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ’ ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ έχει την έννοια ότι το δικόγραφο αγωγής ελβετικού δικαίου για την είσπραξη απαιτήσεως, η οποία ασκείται κατόπιν της έκδοσης ελβετικής διαταγής πληρωμής, χωρίς να περιλαμβάνει αίτημα απόρριψης της ανακοπής που ασκήθηκε κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, συνιστά το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

27 Υπενθυμίζεται ότι η Σύμβαση του Λουγκάνο ΙΙ χρησιμοποιεί σχεδόν ταυτόσημους όρους με εκείνους των αντίστοιχων άρθρων του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), και ότι πρέπει να διασφαλιστεί συγκλίνουσα ερμηνεία των αντίστοιχων διατάξεων των πράξεων αυτών (απόφαση της 2ας Μαΐου 2019, Pillar Securitisation, C-694/17, EU:C:2019:345, σκέψη 27).

28 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 34, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ, προκύπτει ότι ο δικαστής του κράτους μέλους εκτέλεσης υποχρεούται να αρνηθεί ή να ανακαλέσει, σε περίπτωση άσκησης μέσου ένδικης προστασίας, την εκτέλεση μιας ερήμην εκδοθείσας αλλοδαπής απόφασης, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιον τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης αυτής ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης ενώ μπορούσε να το πράξει (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531, σκέψη 32).

29 Ως προς το τελευταίο αυτό ζήτημα, δεδομένου ότι η Ελβετική Συνομοσπονδία κοινοποίησε επιφύλαξη δυνάμει του άρθρου ΙΙΙ, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ, όσον αφορά την εφαρμογή του τμήματος του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης αυτής, που παρατίθεται στη σκέψη 9 της παρούσας απόφασης, σχετικά με την άσκηση ενδίκου μέσου κατά της αλλοδαπής απόφασης που εκδόθηκε ερήμην, τα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν την ίδια επιφύλαξη σε σχέση με τις αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια της Ελβετίας.

30 Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ και όσον αφορά τις σχέσεις με την Ελβετική Συνομοσπονδία, η άρνηση εκτέλεσης της αλλοδαπής απόφασης επιβάλλεται, άνευ εξαίρεσης, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί.

31 Εν προκειμένω, κατά το αιτούν δικαστήριο, η άρνηση αυτή είναι επιβεβλημένη, εάν δεν θεωρηθεί ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης η διαταγή πληρωμής που εκδόθηκε από την αρμόδια για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσία αλλά το δικόγραφο της αγωγής η οποία ασκήθηκε μεταγενέστερα ενώπιον του δικαστηρίου του καντονίου της Γενεύης.

32 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο νοούνται το ή τα έγγραφα των οποίων η επίδοση ή η κοινοποίηση στον εναγόμενο, που έγινε νομοτύπως και εμπροθέσμως, του παρέχει τη δυνατότητα να προβάλει τα δικαιώματά του πριν από την έκδοση εκτελεστής απόφασης στο κράτος προέλευσης (απόφαση της 13ης Ιουλίου 1995, Hengst Import, C-474/93, EU:C:1995:243, σκέψη 19).

33 Βάσει του ορισμού αυτού, το Δικαστήριο έκρινε ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης διαταγή πληρωμής του γερμανικού δικαίου (Zahlungsbefehl), της οποίας η κοινοποίηση παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα, ελλείψει άσκησης ανακοπής, να επιτύχει την έκδοση εκτελεστής αποφάσεως (απόφαση της 16ης Ιουνίου 1981, Klomps, 166/80, EU:C:1981:137, σκέψη 9) καθώς και διαταγή πληρωμής του ιταλικού δικαίου (decreto ingiuntivo) που επιδίδεται από κοινού με το δικόγραφο της αιτήσεως (απόφαση της 13ης Ιουλίου 1995, Hengst Import, C-474/93, EU:C:1995:243, σκέψεις 20 και 21).

34 Αντιθέτως, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ενέπιπτε στον ως άνω ορισμό του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης η διαταγή περί προσωρινής εκτέλεσης του γερμανικού δικαίου (Vollstreckungsbefehl), η οποία είναι αυτή καθεαυτήν εκτελεστή και η οποία εκδίδεται μετά την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής (απόφαση της 16ης Ιουνίου 1981, Klomps, 166/80, EU:C:1981:137, σκέψη 9).

35 Επομένως, σε περίπτωση αλληλουχίας δύο διαδικασιών, καθεμιά των οποίων καθιστά, κατά το πέρας της, δυνατή την έκδοση εκτελεστής απόφασης η οποία αφορά την ίδια υποχρέωση, το έγγραφο με το οποίο κινείται η πρώτη διαδικασία μπορεί να επέχει θέση εισαγωγικού εγγράφου της δίκης όσον αφορά τη δεύτερη διαδικασία, κατά την έννοια του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ, μόνον αν υπάρχει λειτουργική ενότητα μεταξύ των δύο διαδικασιών.

36 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής και από τις γραπτές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, κατά το ελβετικό δίκαιο, η διαδικασία έκδοσης της διαταγής πληρωμής ενώπιον της αρμόδιας για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσίας είναι διακριτή από την ένδικη διαδικασία που εφαρμόζεται σε περίπτωση αγωγής για την είσπραξη απαίτησης.

37 Στο πλαίσιο της πρώτης διαδικασίας, ο οφειλέτης δύναται, σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 1, του LP, να ασκήσει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής εντός προθεσμίας δέκα ημερών. Η ανακοπή έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της διαδικασίας ενώπιον της αρμόδιας για την αναγκαστική είσπραξη υπηρεσίας και υποχρεώνει τον δανειστή να κινήσει ένδικη διαδικασία. Σύμφωνα με το άρθρο 79 του LP, ο δανειστής μπορεί να ζητήσει τη συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης μόνο βάσει εκτελεστής απόφασης με την οποία απορρίπτεται ρητώς η ανακοπή. Το δικαστήριο μπορεί στο πλαίσιο τακτικής διαδικασίας επί ασκηθείσας μεταγενεστέρως αγωγής για την είσπραξη της απαίτησης, να αποφανθεί συγχρόνως και για την άρση των αποτελεσμάτων της ανακοπής.

38 Η δεύτερη διαδικασία, ήτοι η αγωγή για την είσπραξη της απαίτησης, είναι αυτοτελής σε σχέση με την διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης οφειλών. Ασφαλώς, η εν λόγω αγωγή αποσκοπεί στην είσπραξη οφειλής για την οποία κινήθηκε διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης μέσω διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με τα άρθρα 38, 67 και 69 του LP. Εντούτοις, κατά το αιτούν δικαστήριο, η άσκηση της αγωγής για είσπραξη της απαίτησης χωρίς να ζητείται απόρριψη της ανακοπής δεν αποσκοπεί στην περάτωση της διαδικασίας για την αναγκαστική είσπραξη οφειλών η οποία ανεστάλη με την ανακοπή, η δε ανακοπή δεν αποτελεί προαπαιτούμενο της αγωγής.

39 Επομένως, στο μέτρο που δεν ζητήθηκε η απόρριψη της ανακοπής στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης για την είσπραξη της απαίτησης, πρέπει να γίνει δεκτό, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, ότι μεταξύ της διαδικασίας αναγκαστικής είσπραξης οφειλών και της αγωγής για την είσπραξη απαιτήσεως δεν υφίσταται λειτουργική ενότητα βάσει της οποίας η διαταγή πληρωμής θα μπορούσε να θεωρηθεί ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, κατά την έννοια του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ.

40 Κατόπιν των ανωτέρω, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Λουγκάνο ΙΙ έχει την έννοια ότι το δικόγραφο αγωγής ελβετικού δικαίου για την είσπραξη απαιτήσεως, η οποία ασκείται κατόπιν της προηγηθείσας έκδοσης ελβετικής διαταγής πληρωμής, χωρίς να περιλαμβάνει αίτημα απόρριψης της ανακοπής που ασκήθηκε κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, συνιστά το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

41 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπεγράφη στις 30 Οκτωβρίου 2007 και η σύναψη της οποίας εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2009/430/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008,

έχει την έννοια ότι:

το δικόγραφο αγωγής ελβετικού δικαίου για την είσπραξη απαιτήσεως, η οποία ασκείται κατόπιν της προηγηθείσας έκδοσης ελβετικής διαταγής πληρωμής, χωρίς να περιλαμβάνει αίτημα απόρριψης της ανακοπής που ασκήθηκε κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, συνιστά το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

(υπογραφές)